

wõtta sedda minno Käest, siis tahhan
ma omma Surno seäna mätta. Ewron
wastab Abraamile: se Ma maksaks ehk
üks nellisadda Hõbbe: Seklit, agga
mis se on minno ja sinno wahhel (sest
nemmad ollid mollemad rikkad); mätta
agga omma Surnud! Mi pea kui A-
braam kulis Ewroni Sanna, mis se
Ma: Tül piddi maksma, ehk wäart ol-
lema, siis ta wagis (nenda kui se Pruug
siis olli) Ewroni Käte se Rahha, mis
ta Hetti: Lasta kuuldes olli nimmetand.

§. 136. Nenda Ewroni Wäli, ja se
Kobas seäl sees, ja keik Puud, mis seäl
Wäljal, ja keik, mis temma Rajas üm-
ber ja ümber olli, se sai Abraami Käte
Pärris: Maaks, Hetti, Rahwa nähhes,
keikide ees. Siis mattis Abraam omma
Maene Sara mahha, ja seadis sedda Ko-
bast Makpela, Wäljal onnesele Pärris.
Hau.

Hauaks ehk Matmisse: Paigaks. Muud
Pärris: Maad ei noudnud temma siin
Ma peäl, waid keige mu Asjade polest
olli temma kui Wõdras ja Majalinne
(§. 131.), ja ellas Telgide sees, et ta il-
ka walmis wois olla, ühhest Rohhast
teise minna, sedda möda, kui Jummal
tedda käsks (§. 80.).

§. 137. Siin jures tulles se weel ärra-
selletada, mis üks Koop ehk Kobas
on? Kanaani Maal ja selle Rajade peäl
olli paljo furi ja kõrgeid Mäggesid, ja
nende Mäggede sees ni hästi kui majal,
leitakse weel tänapäär sured Ma: allu-
sed Huud (§. 102.), mis muist Inni-
meste Kätega tehtud, muist Jummalast
seddawisi lodud on; monned on wähe-
mad, monned jälle sured ja lajad, ja
mitmes Jäus järrestikko, kui ühe sure
Ellamisse, Hone Toad ja Kambrid,
nenda et monne sees Hulgal Rahwal ol-
les